

(อม.๓๕)

คำพิพากษาศาลชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๕ /๒๕๖๖
คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๑๔ /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๓๐ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายประหยัด พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

จำเลย อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๑๖ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมา มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และจำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๖ รายการ ได้แก่ ๑. บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ซึ่งเป็นคู่สมรส ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท ๒.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ๓.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง

๔. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝาก คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๕. ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้ค้ำค้ำกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน บัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และ ๖. เงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และขอศาลมีคำสั่งให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กระนั้นเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๑๑๔ วรรคหนึ่ง (ที่ถูกไม่ต้องปรับบทมาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง) และมาตรา ๑๕๘ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย และห้ามมิให้จำเลยดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ ก็มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นควรลงโทษจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

จำเลยอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจัยอุทธรณ์พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวน รายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอุทธรณ์ของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ บริษัท Falcon Energy International Ltd. โดยนายชกฤษณ์ พรหมเดช กรรมการผู้จัดการ จ้างซื้อห้องชุดพิพาทซึ่งมีราคา ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ตามเอกสารการจองห้องชุด พร้อมค่าแปล เอกสารหมาย จ.๖๖ และ จ.๖๗ โดยวางมัดจำไว้ ๔ งวด รวมเป็นเงินประมาณ ๑,๑๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗

นางธนิภา พวงจำปา ทำสัญญากู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในรูปแบบ Buy to let ซึ่งเป็นการกู้เงินเพื่อซื้อห้องชุดพิพาทนำไปปล่อยเช่าและนำค่าเช่ามาชำระหนี้ ตามสัญญากู้เงินและคำแปล เอกสารหมาย จ.๕๒ และ จ.๕๓ นางธนิภาทำคำขอเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ที่พิพาท ๓ บัญชี ไว้เพื่อใช้โอนเงินชำระหนี้เงินกู้ตามคำขอเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน พร้อมคำแปล เอกสารหมาย จ.๖๒ และ จ.๖๓ ในวันเดียวกันนางธนิภาจดทะเบียนรับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดพิพาทแล้วจดทะเบียนจำนองห้องชุดพิพาทไว้เป็นประกันตามหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุด และสัญญาจำนอง พร้อมคำแปล เอกสารหมาย จ.๗๔ จ.๗๕ จ.๗๖ และ จ.๗๗ ตามลำดับ ต่อมาเมื่อมีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ มีผลให้จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หลังจากนั้นจำเลยยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้งเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และ

วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ สำหรับรายการบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ และเงินลงทุนใน บริษัทปาล์มบิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่าไม่เป็นความผิดตามฟ้อง เมื่อโจทก์ไม่อุทธรณ์ คดีในส่วนทรัพย์สินทั้งสองรายการดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไป

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยข้อแรกมีว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยอนุโลม จึงยอมเป็นอำนาจของประธานวุฒิสภาที่จะพิจารณาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อไป โดยสามารถค้นหาเจตนารมณ์ของมาตรา ๔๒, ๔๓ และ ๑๕๘ ได้จากต้นร่างในการประชุมของ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ต้องการให้การตรวจสอบการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นระบบเดียวกันโดยให้หน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ตรวจสอบ เพื่อเป็นการถ่วงดุลและป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้ส่งเรื่องจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อนตามขั้นตอนของกฎหมาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง และด้วยเหตุดังกล่าว การออก ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓ บัญญัติว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่า

มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน อันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม” มาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ในการตรวจสอบดังกล่าว เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดระเบียบมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็นการเฉพาะก็ได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม” จากบทบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากฎหมายได้แยกการตรวจสอบพนักงานเจ้าหน้าที่กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ต่างหากจากกัน เฉพาะคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้นที่กฎหมายบัญญัติชัดแจ้งให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดี โดยมีให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยกันเอง ส่วนกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดระเบียบมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็นการเฉพาะก็ได้

ย่อมบ่งชี้ว่ากฎหมายให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบไต่สวนและวินิจฉัยเองในทำนองเดียวกับกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ร้ายวญผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๕๔ ก็ได้ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะออกระเบียบเพื่อมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ในการดำเนินการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแทนตนก็ได้ จึงเห็นได้ชัดว่ากฎหมายมุ่งความสำคัญในการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะผู้มีหน้าที่รับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบว่าได้มีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแล้วหรือไม่ และบัญชีที่ยื่นนั้นถูกต้องหรือไม่ ที่มาตรา ๑๕๘ บัญญัติให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้ด้วยโดยอนุโลม จึงมีความหมายว่าให้นำมาปรับใช้บางเรื่องได้ตามควรแก่กรณีเพียงเท่าที่สอดคล้องกับหลักการของกฎหมายในส่วนการตรวจสอบพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีคุณสมบัติและกระบวนการเข้าสู่ตำแหน่งแตกต่างจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น หากกฎหมายมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นเพียงมาตรการเชิงป้องกันเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ก็น่าจะต้องบัญญัติไว้ชัดแจ้ง อีกทั้งหากจะให้ประธานวุฒิสภามีหน้าที่ตรวจสอบในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ ซึ่งขณะนั้นมีจำนวนมากถึง ๑,๓๓๗ คน ก็อาจทำให้เกิดความล่าช้าหรือขัดข้องประการอื่นได้ ซึ่งตามเจตนารมณ์ของกฎหมายไม่น่าจะประสงค์ให้เกิดผลเช่นนั้น ดังนั้น การนำมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลมจึงหมายความว่าเฉพาะขั้นตอนการดำเนินคดีที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น แม้ในชั้นร่างกฎหมายมีการกำหนดให้หน่วยงานที่ไม่ใช่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ป.ป.ช. ก็ตาม แต่หลักการนี้ไม่ได้

นำมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้ออภิปรายส่วนตัวของคณะกรรมการร่างกฎหมายหาใช้เป็นบทบัญญัติหรือเจตนารมณ์ของกฎหมายไม่ จึงไม่อาจนำมาใช้อ้างในการตีความกฎหมายได้ เมื่อวินิจฉัยดังนี้แล้ว การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๕ จึงเป็นไปตามที่มาตรา ๑๕๘ ให้อำนาจไว้แล้ว การออกระเบียบฉบับดังกล่าวชอบด้วยกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจส่งเรื่องจำเลยให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีได้ โดยไม่จำเป็นต้องส่งให้ประธานวุฒิสภา พิจารณาก่อนดังที่จำเลยอ้าง โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้อง อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยข้อต่อไปมีว่า การไต่สวน การแจ้ง ข้อกล่าวหา และการชี้มูลความผิดจำเลยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จำเลยอุทธรณ์ว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของภริยาจำเลยทั้งในประเทศและต่างประเทศตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ง. และที่กรรมการ ป.ป.ช. (นางสาวสุภา ปิยะจิตติ) ได้มาจากรณาคารพาณิชย์ นั้น ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินมิได้เสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาก่อน จึงเป็นการนำเข้าสำนวนการตรวจสอบโดยไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบความถูกต้องและคามมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ทั้งการตรวจสอบมีการรีบเร่งรวบรัดโดยมิได้รอให้ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับก่อน การแจ้งให้จำเลยมารับทราบข้อกล่าวหาจึงไม่ชอบ และเมื่อต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ แต่งตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งคณะเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแล้ว นางสาวสุภาในฐานะ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนก็มีหนังสือขอข้อมูลโดยไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบ ทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ทั้งเมื่อได้รับแจ้งผลการตรวจสอบว่าไม่พบธุรกรรมที่น่าสงสัย นางสาวสุภาก็ไม่นำเข้าสู่สำนวนการตรวจสอบ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฉบับดังกล่าว ข้อ ๔๒ ดังนั้น มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งข้อกล่าวหาจำเลย มติชี้มูลจำเลย และมติส่งเรื่องให้อัยการ สูงสุดฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้ง ความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มี หน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ หรือ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและ หนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ที่กำหนดให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาก่อนนั้น หมายความว่า เฉพาะกรณีผู้ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเป็นฝ่ายที่จำเป็นจะต้องขอความร่วมมือหรือใช้อำนาจ เรียกข้อมูลมาเท่านั้น ส่วนกรณีที่หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกส่งข้อมูลนั้นมาให้เอง ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบข้อใดห้ามกระทำการเช่นนั้น จึงเป็นดุลพินิจของผู้ดำเนินการตรวจสอบ ทรัพย์สินและหนี้สินที่จะพิจารณาพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ ทั้งคดีนี้ มีการส่งข้อมูลดังกล่าวมา

ในขณะที่นางสาวสุภายังไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลย ดังนั้น การที่สำนักงาน ป.ป.ง. มีหนังสือแจ้งเบาะแส และกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ส่งข้อมูลมาให้จึงไม่มีผลทำให้กระบวนการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินจำเลยเสียไป นอกจากนั้น การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินจะใช้เวลารวบรวมและพิจารณาพยานหลักฐานรวดเร็วหรือล่าช้าประการใด ย่อมขึ้นอยู่กับความยากง่ายหรือความสลับซับซ้อนของข้อเท็จจริงแต่ละกรณี และคดีนี้เป็นเรื่องความผิดเกี่ยวกับการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเท่านั้น การพิจารณาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยโดยมิได้รอให้ระบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับก่อน จึงหาใช่เป็นเรื่องผิดปกติดังที่จำเลยอ้าง ที่จำเลยอ้างว่าจำเลยไม่มีโอกาสตรวจพยานหลักฐานทั้งหมดในชั้นตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อโต้แย้งความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงของพยานเอกสารได้ครบถ้วนนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า จำเลยเข้าไปตรวจสอบเอกสารมาก่อนแล้ว หากจำเลยเห็นว่าไม่ได้รับโอกาสอย่างเพียงพอ ก็น่าจะยกขึ้นอ้างในหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมเอกสารหมายเลข ล.๓๕ ถึง ล.๓๗ แต่จำเลยหาได้กระทำไม่ ข้ออ้างของจำเลยดังกล่าว จึงไม่อาจรับฟังได้ ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าจำเลยขอขยายระยะเวลาส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมหลายครั้ง รวมทั้งมีหนังสือขอความเป็นธรรมขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาอีก ๒ ครั้ง แสดงว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้โอกาสจำเลยชี้แจงแสดงเหตุผลและโต้แย้งพยานเอกสารตามสมควรแล้ว ดังนั้น การไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา และการชี้มูลผิดจำเลยของคณะกรรมการป.ป.ช. จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยข้อต่อไปมีว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินของนางธนิภา พวงจำปา คู่สมรสของจำเลย สำหรับรายการห้องชุดเลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร ซึ่งมีหนี้ค้ำกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ตามบัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ๓ บัญชี ได้แก่ ประเภทกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทออมทรัพย์ (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ และประเภทออมทรัพย์ (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ตามคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติแล้วว่าจำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินโดยไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินทั้ง ๔ รายการ โดยบัญชีเลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ เปิดไว้เพื่อรับเงินกู้ยืมจากธนาคารที่จำนองห้องชุดเป็นประกัน บัญชีเลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ เปิดไว้เพื่อชำระหนี้กู้ยืม และบัญชีเลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ เปิดไว้เพื่อสำรองเงินที่ชำระหนี้กู้ยืม จึงเห็นสมควรวินิจฉัยทรัพย์สินทั้ง ๔ รายการดังกล่าวไปพร้อมกัน ในปัญหานี้จำเลยอุทธรณ์อ้างว่า นางธนิภา คู่สมรสมิได้เป็นเจ้าของที่แท้จริงในห้องชุด และบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ทั้ง ๓ บัญชี เนื่องจากนางธนิภาเพียงแต่เป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดและเปิดบัญชีเงินฝากทั้ง ๓ บัญชีดังกล่าวแทนนายโรเบิร์ต ลี โดยบริษัท Falcon Energy International Ltd. เป็นผู้จองและชำระเงินมัดจำห้องชุดนั้น องค์กรวินิจฉัยอุทธรณ์มีมติด้วยเสียงข้างมากเห็นว่า เหตุที่นางธนิภามีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในห้องชุด ตามสำเนาเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดพร้อม

คำแปล เอกสารหมาย จ.๗๔ และจ.๗๕ และมีชื่อเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากทั้ง ๓ บัญชีดังกล่าวนี้มีที่มาสืบเนื่องจากนายรณฤกษ์ในนามของบริษัท Falcon Energy International Ltd. จอ่งและชำระเงินมัดจำห้องชุดพิพาทรวมเป็นเงินประมาณ ๑,๑๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง แล้วต่อมา นายรณฤกษ์ไม่มีเงินชำระค่าห้องชุดส่วนที่เหลือ นางธนิภาจึงทำสัญญากู้เงินโดยรับโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดมาเป็นชื่อนางธนิภา เพื่อจดทะเบียนจำนองต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน พร้อมกับยื่นคำขอเปิดบัญชีเงินฝากทั้ง ๓ บัญชี เพื่อใช้สำหรับการรับเงินกู้ยืมและชำระหนี้แก่ธนาคารดังกล่าว แม้นางธนิภาจะมีได้เดินทางไปทำนิติกรรมกู้ยืมและจดทะเบียนจำนองด้วยตนเอง โดยนายโรเบิร์ตเป็นผู้ติดต่อประสานงาน กับกรอกเอกสารและรวบรวมเอกสารส่วนตัวของนางธนิภาเพื่อยื่นต่อธนาคารแทนก็ตาม แต่นายพีรียเทพ หอมหวล เจ้าหน้าที่ธนาคาร ผู้ดำเนินการทำหนังสือกู้ยืมและจดทะเบียนจำนองห้องชุดก็เบิกความยืนยันรับรองความถูกต้องของนิติกรรมกู้ยืมและจดทะเบียนจำนองดังกล่าว กรณีเช่นนี้ทำให้นางธนิภาเป็นผู้ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้กู้ยืมโดยตรง ส่วนนายโรเบิร์ตในฐานะส่วนตัวหาต้องรับผิดชอบใด ๆ ต่อธนาคารตามกฎหมายไม่ที่จำเลยอ้างว่านายโรเบิร์ตตกลงแบ่งผลประโยชน์ให้แก่นางธนิภาเป็นจำนวนร้อยละ ๑๐ ของกำไรที่ได้จากการขายห้องชุด ตามสัญญาแบ่งปันผลประโยชน์ฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พร้อมคำแปล เอกสารหมาย จ.๓๔ และ ล.๔๐ นั้น เห็นว่า กรณีจึงไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็นอันใดที่นางธนิภาจะต้องยอมตนเป็นเพียงตัวแทนถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแทนผู้อื่น ข้อเท็จจริงไม่น่าเชื่อว่านางธนิภาจะยอมเสี่ยงผูกพันตนรับผิดชอบตามสัญญากู้ยืมเงินเป็นจำนวนมากถึง ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ภายใต้เงื่อนไขที่ตนมิใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดเช่นนั้น เพียงเพราะหวังจะได้รับ

ผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราร้อยละ ๑๐ ของผลกำไรจากการขายห้องชุด ตามที่ระบุไว้ในสัญญาแบ่งปันผลประโยชน์ฉบับดังกล่าว ซึ่งเป็นเรื่องในอนาคต ไม่มีความแน่นอนว่าจะขายห้องชุดได้หรือไม่เมื่อใด และจะมีกำไรหรือไม่ เพียงใด ข้ออ้างของจำเลยจึงขัดต่อเหตุผล ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่จำเลยอ้างว่า บริษัท Mega City Holding Ltd. เป็นเจ้าของที่แท้จริงในห้องชุด โดยบริษัทดังกล่าวมีนายโรเบิร์ตเป็นกรรมการและเป็นผู้ถือหุ้นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐ นั้น ได้ความจากนางธนิกานายโรเบิร์ต และนายชกฤษณ์อ้างว่า นายโรเบิร์ตเพิ่งจะเข้าร่วมลงทุนภายหลังจากที่นายชกฤษณ์และบริษัท Falcon Energy International Ltd. ชำระเงินมัดจำห้องชุดในปี ๒๕๕๔ แล้ว และนายโรเบิร์ตมีส่วนการลงทุนเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น ซึ่งข้อเท็จจริงเพียงเท่านี้ไม่เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่าห้องชุดตกมาเป็นของบริษัท Mega City Holding Ltd. ได้อย่างไร ตั้งแต่เมื่อใด ข้ออ้างของจำเลยจึงเลื่อนลอยไม่น่าเชื่อถือ ที่จำเลยอ้างอีกว่า นายโรเบิร์ตเคยยื่นขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในนามบริษัท Mega City Holding Ltd. เพื่อนำเงินมาชำระค่าห้องชุด แต่ธนาคารปฏิเสธคำขอ อันเป็นเหตุให้ต้องใช้ชื่อนางธนิกาเป็นผู้กู้ยืมและรับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดเพื่อจดทะเบียนจำนองแทนนั้น ข้อเท็จจริงกลับได้ความจากนายพิริยเทพเบิกความว่า นายโรเบิร์ตไม่เคยยื่นคำขอกู้ยืมจากธนาคาร ที่นายโรเบิร์ตอ้างว่าธนาคารปฏิเสธไม่ให้กู้ยืมจึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ เพียงฝ่ายเดียว นอกจากนั้น เมื่อข้อเท็จจริงเป็นดังที่จำเลยอ้างว่าธนาคารมิได้ให้กู้ยืมแก่นายโรเบิร์ต แต่ธนาคารได้ให้กู้ยืมแก่นางธนิกา ดังนั้น เงินกู้ยืมที่นำไปชำระค่าซื้อห้องชุดต้องถือว่าเป็นเงินของนางธนิกา นางธนิกาจึงเป็นผู้ชำระราคาค่าซื้อห้องชุดและเป็นเจ้าของห้องชุด การที่บริษัท Mega City Holding Ltd. หรือนายโรเบิร์ตจะมาอ้างว่าตนเป็นเจ้าของห้องชุดจึงรับฟังไม่ได้ ที่จำเลยอ้างว่า นายโรเบิร์ตเป็นผู้ดำเนินการโอนเงินชำระหนี้ธนาคารทุกงวด ตามรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีเอกสารหมายเลข จ.๙๒ โดยเป็นเงินที่โอนมาจากบริษัท Mega City Holding Ltd.

บริษัท Solid Falcon Energy International Ltd. และบริษัท Golden Dragon Remittance Pte Ltd. และค่าเช่าห้องชุดนั้น จำเลยมิได้นำพยานหลักฐานมาสนับสนุนให้เห็นว่าเงินจากบริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นเงินของนายโรเบิร์ตเอง อีกทั้งกิจการของนิติบุคคลแต่ละแห่งต้องแยกต่างหากจากกัน และตามปกติจะต้องจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายไว้เป็นหลักฐาน แต่นายโรเบิร์ตกลับเบิกความกล่าวอ้างเพียงลอย ๆ จึงขาดหลักฐานเชื่อมโยงให้เห็นว่าเป็นความจริง แม้หากจะฟังว่ามีบุคคลอื่นที่ชำระหนี้บางส่วนแทนนางธนิภาก็เป็นเรื่องที่จะต้องว่ากล่าวกันต่างหาก แต่ความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในห้องชุดพิพาทของนางธนิภาตลอดจนสิทธิหน้าที่ที่มีต่อธนาคารรวมทั้งนายโรเบิร์ตมีอยู่อย่างไร ก็คงมีอยู่ต่อไปตามเดิมหาได้เปลี่ยนแปลงไปไม่ ดังนี้ ถ้าฟังการที่นายโรเบิร์ตชวนขวยดำเนินการยื่นเอกสารขอกู้ยืมแทนนางธนิภา และได้จัดการให้บริษัท Mega City Holding Ltd. ทำสัญญาค้ำประกัน รวมทั้งได้จัดการโอนเงินชำระหนี้แก่ธนาคารนั้น ไม่เป็นเหตุที่จะทำให้บริษัท Mega City Holding Ltd. หรือนายโรเบิร์ตกลับกลายมาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในห้องชุดได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นบริษัท Mega City Holding Ltd. หรือนายโรเบิร์ตจึงไม่อยู่ในฐานะที่จะเป็นตัวแทนมอบให้นางธนิภาเป็นตัวแทนถือกรรมสิทธิ์แทนตนได้ พยานหลักฐานจากการไต่สวนมีน้ำหนักและเหตุผลให้รับฟังว่านางธนิภาเป็นเจ้าของที่แท้จริงในห้องชุดและบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ทั้ง ๓ บัญชีมาตั้งแต่แรกจนกระทั่งถึงวันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามฟ้อง

ปัญหาต่อไปว่า จำเลยมีเจตนาปกปิดไม่แจ้งข้อความจริงเกี่ยวกับห้องชุดและบัญชีเงินฝากทั้ง ๓ บัญชีตามฟ้องหรือไม่ จำเลยอุทธรณ์ว่า จำเลยไม่มีเจตนาปกปิดข้อเท็จจริงเนื่องจากจำเลยเพิ่งทราบเรื่องที่นางธนิภาไม่สามารถโอนห้องชุดให้แก่บริษัท Gero Asset Holdings Ltd.

และไม่สามารถปิดบัญชีได้เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๖๑ อันเป็นช่วงเวลาหลังจากที่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไปแล้ว จำเลยจึงชี้แจงข้อเท็จจริงเรื่องห้องชุดและบัญชีเงินฝาก ทั้ง ๓ บัญชี ตามบันทึกข้อความที่ ๐๑.๑๖/๐๐๒๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เอกสารหมาย จ.๑๒ นั้น เห็นว่า จำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ย่อมมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นอย่างดี แม้จำเลยจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมของนางธนิภา แต่จำเลยเบิกความรับว่า เดือนกันยายน ๒๕๕๙ นางธนิภา แจ้งให้จำเลยทราบว่านางธนิภามีชื่อถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดแทนบุคคลอื่น อยู่ระหว่างไถ่ถอนจำนองและโอนขายให้บุคคลภายนอกเพื่อปิดบัญชีเงินฝาก แสดงว่าจำเลยรู้อยู่แล้วว่านางธนิภากู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดมูลค่า ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และมีบัญชีเงินฝากทั้ง ๓ บัญชี ดังนี้ จำเลยจึงต้องตรวจสอบข้อมูลจากนางธนิภาและธนาคารเพื่อนำหลักฐานที่เป็นอยู่ในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีมาแสดงเป็นเอกสารประกอบการยื่นบัญชี โดยหากจำเลยจะยกข้ออ้างที่ทำให้ตนเข้าใจว่าไม่ใช่ทรัพย์สินของนางธนิภาก็ชอบที่จะต้องแจ้งข้อเท็จจริงนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าจำเลยไม่ได้ตั้งใจที่จะปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ แต่จำเลยหาได้กระทำเช่นนั้นไม่ การที่จำเลยกล่าวอ้างลอย ๆ ว่าเพิ่งทราบเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๖๑ ว่านางธนิภาไม่สามารถโอนห้องชุดให้แก่บริษัท Gero Asset Holdings Ltd. และไม่สามารถปิดบัญชีได้นั้น เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้างเพราะอยู่ในความรู้เห็นของจำเลยและนางธนิภาเองจึงย่อมไม่น่าหนักใจให้รับฟัง และข้ออ้างดังกล่าวยังเป็นการผิดปกตวิสัยอันเป็นข้อพิรุณ เพราะจำเลยไม่น่าจะปล่อยปละละเลยการตรวจสอบทรัพย์สินถึงเพียงนี้ และก็ไม่ได้ปรากฏว่านางธนิภาจะต้องปกปิดจำเลยไว้นานเช่นนั้นเพื่อประโยชน์อันใด

ข้ออ้างของจำเลยจึงยากที่จะรับฟังเป็นจริงได้ ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าการที่นางธนิกามอบหมายให้นายโรเบิร์ตส่งหนังสือฉบับลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ แจ้งเรื่องการโอนขายห้องชุดให้บริษัท Gero Asset Holdings Ltd. ไปถึงเจ้าหน้าที่ธนาคารตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ ได้กระทำในช่วงเวลาก่อนที่จำเลยจะมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพียง ๑ วัน ประกอบกับบริษัท Gero Asset Holdings Ltd. ก็ได้ชำระค่าซื้อห้องชุดหรือไถ่ถอนจำนอง อีกทั้งขณะนั้นก็ยังไม่มีปัญหาหรือความจำเป็นใดเกิดขึ้นจนเป็นสาเหตุทำให้ต้องยุ่งยากและเสียเวลาเปลี่ยนชื่อเจ้าของห้องชุด กรณีจึงเป็นเพียงการหาเหตุอ้างเพื่อให้เห็นว่ามี การเปลี่ยนชื่อเจ้าของห้องชุดแล้วเท่านั้น พฤติการณ์เช่นนี้เป็นข้อพิรุธว่าเป็นการกระทำโดยมีมูลเหตุจงใจเพื่อจะหลีกเลี่ยงการแสดงรายการทรัพย์สินห้องชุดของนางธนิกา ที่จำเลยอ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้กำหนดรูปแบบให้ผู้ยื่นบัญชีต้องแจ้งหรือหมายเหตุข้อเท็จจริงนั้น เมื่อพิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข จ.๙ แผ่นที่ ๑๘๐ ถึง ๓๒๔ แล้ว จำเลยแสดงทรัพย์สินรถยนต์ ยี่ห้อ BMW 523i ของนางธนิกา จำเลยได้ระบุในวงเล็บว่า “ขายแล้ว เมื่อพฤศจิกายน ๒๕๕๙ อยู่ระหว่างการโอนสลับป้ายทะเบียน” เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีของห้องชุด จำเลยกลับมิได้แจ้งข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับห้องชุดทั้งที่มีราคาสูงมาก จึงทำให้เป็นพิรุธมากยิ่งขึ้น ที่จำเลยอ้างว่า จำเลยชี้แจงข้อเท็จจริงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบโดยตลอดตามหนังสือชี้แจงลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ นั้น ก็เป็นการแจ้งข้อเท็จจริงล่าช้าที่ผิดปกติเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ จำเลยปกปิดความมีอยู่และที่มาของห้องชุดและบัญชีเงินฝากทั้ง ๓ บัญชีตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ ตลอดมาจนกระทั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งข้อมูลการทำธุรกรรมของนางธนิกาจากสำนักงาน ป.ป.ง. เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แล้ว จำเลยจึงเพิกยอมรับเป็นครั้งแรกถึงความมีอยู่ของห้องชุดและบัญชีเงินฝากทั้ง ๓ บัญชี ของนางธนิกาในบันทึก

ข้อความฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข จ.๑๒ พร้อมกับได้ยกข้ออ้างเรื่องการถือกรรมสิทธิ์แทนตามสัญญาแบ่งปันผลประโยชน์ ฉะนั้น การที่จำเลยมีหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ดังกล่าวจึงไม่ใช่ข้อที่จะอ้างเพื่อพิสูจน์ถึงความบริสุทธิ์ใจได้ พยานหลักฐานจากการไต่สวนฟังได้ว่า จำเลยมีเจตนาปกปิดไม่แจ้งความจริงเกี่ยวกับห้องชุดและบัญชีเงินฝากทั้ง ๓ บัญชีตามฟ้อง จากเหตุผลที่วินิจฉัยแล้วข้างต้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินของนางธนภาพวงจำปา คู่สมรสของจำเลย สำหรับรายการห้องชุดเลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร ซึ่งมีหนึ่งค่างกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ตามบัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ๓ บัญชี ได้แก่ ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ และ เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ตามที่โจทก์ฟ้อง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้น องค์กรวินิจฉัยอุทธรณ์เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน สำหรับข้ออ้างอื่นในอุทธรณ์ของจำเลยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป

พิพากษายืน.

(นายอำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล)

(นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์)

(นางสาวสิริกานต์ มีจล)

(นายกิตติพงษ์ ศิริโรจน์)

(นายธนิต รัตนผล)

(นางชนากานต์ ชีรเวชพลกุล)

(นายอดิศักดิ์ ตันติวงศ์)

(นายอุดม วัตรธรรม)

